

DOMOVINA

Izbaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petite vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kron, za četrt leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Slovenska deputacija v Gradcu.

Leta in leta že dela Pesnica v mariborskem, ptujskem in ormoškem okraju s povodnjo veliko škodo. To vedo dobro slovenski deželni poslanci in še bolj nemški deželni odborniki. Ta Pesnica se že 30 let regulira — na papirju. Zato je poslanec Robič že v letu 1897 v deželnem zboru postavil z nova predlog, da se v resnici enkrat dežela poprime te zadeve. V obširnem in temeljitem utemeljevanju tega predloga je takrat ta poslanec razložil vso žalostno zgodovino te zadeve in dokazal, da je le nemškemu nasprotovanju prepisovati, da se ta zadeva ne reši za Slovence ugodno. Predlog je bil sprejet; v odseku ga je zopet poslanec dr. Jurtela temeljito zagovarjal. Temu je bilo pripisati, da je o. kr. poljedelsko ministerstvo z ukazom od 29. januarja 1898, predložilo zapisnik o komisijonelnem pregledovanju Pesnice ter izreklo, da je pripravljen dati večji državni donesek za popravilo, ako interesi dajo 10% prispevka.

Ker je okrajni odbor mariborski bil pripravljen prispevati 2000 gld., bi imela ostalih 18.000 gld. dežela in država na polovico trpeti. Ti zneski bi se imeli od države na pol do konca leta 1898 in na pol do začetka 1900 izplačati. Ta regulacija bi zadevala po sklepu dež. zbora v prvi vrsti gornji del Pesnice od Sv. Jurija do južne železnice v dolgosti 15 km. Drugi del od železniške proge pri Pesnici do Možganec je 36 km dolg, tretji sega od Možganec do izliva.

Zastopniki tistih občin, kateri so bili dne 19. aprila v Gradcu, so prizadeti v zadnjem od delku Pesnice od Možganec do izliva v Dravo. Ravno vsled dreganja slovenskih poslancev se je stvar vendar še kolikor toliko nadaljevala in končno je o. kr. namestništvo z ukazom z dne 27. oktobra 1899, št. 35.896, nazna-

nilo, da bodejo državi inženjerji podrobni načrt glede III. oddelka Pesnice od Možganec do izliva izdelali do konca decembra 1899.

Letošnjo spomlad pa smo imeli zopet veliko povodenj. Kakor druge vode je naredila tudi Pesnica osobito v svojem III. oddelku veliko škodo. Samo ob sebi je umevno, da poškodovanci postajajo nestrpni. Njim je to komisijniranje, inženersko pregledavanje, sklepanje in dopisovanje že nadležno. Oni bi radi videli praktične vspehe. V tem pa so seveda mnenja prizadetih posestnikov celo drugačna, kakor tistih inženirjev, ki vodijo to regulacijsko delo.

Osobito v spodnjem delu poškodovani posestniki želijo, da bi se pri Forminu napravila prereza, ki bi po njihovem mnenju varovala vsa posestva ležeča v tem kraju. To mnenje zastopa tudi oskrbništvu graščine velikonedeljske in že dvakrat vložile so se to provizorično reguliranje zadevajoče peticije. Da se tehnični organi na te dobre svete niso ozirali, razume vsak, ki pozna takova dela in to tudi dobro razume voditelj zadnje deputacije nemškega viteškega reda oskrbnik Flucher.

Pa še drugo vprašanje boli naše posestnike. Regulacija se bode začela zopet od zgoraj. Vsled tega bode v tistih letih, ko pri izlivu še ne bode regulirano, mnogo več vode in mnogo hitreje izlivalo navzdol in povodnji bodejo še večje.

Z deželnimi odborniki ali z inženirji govoriti v tej zadevi je prazno delo. Deželni odbor je sam hotel to zadevo že v koš vreči, pa vlada je spravila zadevo zopet v tir. Iz tega vzroka je tudi spomladi leta 1899 deputacija, obstoječa iz Valentina Novak iz Trgovišča, Tomaža Korper iz Cvetkovec, Vincenca Sova in Jožefa Kovačič iz Osluševca pod vodstvom poslanca dr. Rosina predstavila se deželnemu namestniku ter mu obširno razložila to zadevo in prosila za pomoč.

Seveda se je vse obljubilo, kakor je to v navadi. Takrat deželni namestnik še ni bil informiran, če je bil letos, je to pripisovati ravno takratni deputaciji.

Slovenski poslanci so torej storili vse, kar je bilo mogoče, vključno temu, da niti deželni odbor niti vlada niso posebno hitela s svojo pomočjo. Stvar je pritirana tako daleč, da je upati, da se bode tekom leta 1900 tudi v resnici kopati začelo.

Zdaj pa je pravi čas, da so se pokazali možje, kakor je Flucher. Stvar je dobro napeljana. Že nekaj dni poprej jo je slavni Pistor iz Št. Ilje v nemških listih napovedal. Flucher si je izbral še dva taka imenitna „Slovenca“. On sam, sin slovenskih staršev in politični agitator v službi nemškega viteškega reda, ni bi zadovolj. Za pomoč si je vzel še nemškutarskega trgovca Škorca od Velike Nedelje in „slavnega“ pesnika Wisenjaka, znanega nemškega kandidata brez volilcev, iz ptujskega okraja.

Komedija je bila gotova. V Gradcu so že čakali Walz, Posch in Lenko s pripravljenimi govori — sami „prijatelji“ Slovencev. Pa še kakšni! — Nam se morajo le smilili možje, kateri so tem ljudem šli na limanice in se dali po Gradcu, kakor medvedje voditi in kazati. Prepričani smo, da so z večine pošteni Slovenci in da so le obseleli, ker niso razumeli za kakšne namene jih Flucher zlorablja. Njihova dolžnost je sicer bila: govoriti in protestirati zoper take trditve, kakor so jih ti voditelji govorili. Ali oni niti jezika niso razumeli, v katerem so jih prodajali.

To je pač lep, svarilen vzgled, kako nevarno se je spuščati v nemškutarsko družbo.

Nemci pa, ki so te dni toliko pisali po nemških listih o tej deputaciji, naj se le pohladijo, da jim ne bode škodovalo. Za to komedijo bodejo dobili odgovore, ki jim bodo po ušesih grmeli in ti bodejo bolj glasni kakor prej: proč od Gradca!

LISTEK.

Humoreske.

I. Po povelju.

Črtica iz starega življenja vojniške krajine. (Hrvaški spisal J. E. Tomić, poslov. Silvester.)

Kje ste stari in mračni časi krajiških povelj in ukazov? Stali ste nekdanj tako čvrsto, da bi bil človek res mislil: vi hočete vekovati. Toda čas hiti naprej in naprej ter ne gleda, koga potepta in pogazi. In ta čas pogazil je tudi vas, stara povelja, in kakor marsikatera druga stvar, spadate tudi v prošlost.

Iz te prošlosti, dragi čitatelj, podam ti tukaj edno povest po istinitem dogodku.

Bilo je leta 1835. V Primišlju zapovedoval je ondodni vojaški stotnik Negovan. Star bil je takrat že kakih šestdeset let in ne more se o njem reči, da se je že mlad vzpenel na to stopnjo vojaške časti, ker je vstopil v vojno kot prostak in je le polagoma dosegel vse časti od desetnika do stotnika.

Zdaj je stotnik in srečen, da je brez vsake vojniške šole dosegel to službo, ko vendar ni

druzega razumel kot čitati in pisati. Ker je pa tudi vedel, da bode v stotniški uniformi stopil pred Boga na račun, se je pač malo brigal, ako so ga veliko mlajši sodrugi nadkrilili. Otrok ni imel in tako je celo dobro živel s svojo dobrodušno ženo Jero. Bila je Jera ženica, kakor je malo takih, ker ni možu nikoli ugovarjala ter ga slušala skoraj z vojaško disciplino. So ljudje, ki ne potrebujejo mnogo do sreče in taka dva človeka bila sta Negovan in Jera. Hišo imela sta vsega polno in kako tudi ne, ko je Negovan že več let dobival dobro stotniško plačo, potrošiti pa ni mogel mnogo. Radi tega je umevno, da je ljubil goste in da ni rad hodil drugam klopiti zasedat. Skoraj nesrečnega se je čutil, ako je moral kateri dan brez gosta prebiti. Eden najboljših posetovalcev bil mu je pop Jovan. Po starosti bil je stotnikov vrstnik, a tudi po srcu bil mu je najbližji prijatelj in udan z dušo in telesom. Ko je popova žena rodila možu poslednje dete, kumoval mu je pri krstu naš stotnik in tako sta si bila ta znanca tudi v botrinji; bližnjega sorodnika od botra pa ne poznajo pravoslavni verniki v Krajini.

Nekega letnega večera sedel je stotnik na klopi pred svojim stanovanjem in je pušil tobak

— kar mu je bila najljubša zabava. Mimoidoči ljudje so udano pozdravljali gospoda. Čemu bi ga pa tudi ne bili, ko je vendar takrat tak vojaški dostojanstvenik bil po ljudskem mnenju prvi za Bogom. Nakrat se začne od daleka vzdigovati prah po cesti, valeč se vedno bliže in bliže stotnikovemu stanovanju. Stotnik čaka in gleda, koga bode zapazil v oblaku cestnega prahu. Čez nekaj časa bila je na visokem konju razločevati postava vojaškega poslanika. Star in rujav jezdec ustavi pred Negovanom svojega konja, skoči raz njega in mu vrže vajeti preko hrbta. Pitem seže v usnjato torbo, potegne iz nje pismo in ga da stotniku, postavivši se ravno kakor sveča.

„Kaj imaš dobrega?“ zakliče stotnik.

„Pismo od regimenta!“ odgovori vojak.

Starec prisloni dolgo pipo ob steno, razpečati službeno pismo in začne brati. Ko ga prebere, obledi kakor stena. Brž zamahne vojaku v znamenje, naj odide, sam pa se ves vznemirjen poda v hišo. Tukaj odpre zopet pismo in ga zopet in zopet čita. Z glavo kimaje vrže pismo po mizi in zavpije glasno: „Naj bi Bog dal, da bi se roka posušila, katera je to napisala! Pa če že roka ni kriva, brezbožen je tedaj

Kaka slovenska deputacija je bila v Gradcu?

Od Pesnice, dne 20. aprila 1900.

Nemško-liberalni list „Tagespost“ in drugi ednaki listi poročajo, da so prišli slovenski „veljaki“ v Gradec protestirat zoper postopanje slovenskih deželnih poslancev.

Da bode svet dobro poučen, kdo so bili ti slovenski veljaki in kdo jih je spravil v Gradec, hočemo to razodeti.

Deputacijo sta priskrbeli oskrbnik nemškega viteškega reda Flucher od Velike Nedelje in graščak Pongratz iz Dornove. Ta gospoda gotovo nista Slovenca; glasno bi tudi protestovala, če bi nju kdo hotel za Slovenca imeti, med Slovence šteti.

Flucher se je s kočijo po vaseh vozil ter je iskal mož, kateri bi šli z njim v Gradec. Vedoč, da bi pravega Slovenca ne dobil, če bi povedal, da se gre le za demonstracijo, je rekel, da morajo možje, najmanj petnajst mož, v Gradec zaradi regulacije pesniške struge, da je Ornik vse pripravil v Gradcu. Kar istega popoldne se imajo peljati! Tako se možje, n. pr. Kovačič, Koper itd. niso nikjer mogli poučiti, kaj pomeni prijaznost in tolika skrb nemškega gospoda oskrbnika nemškega viteškega reda!

V naglici kmetje niso slutili nič hudega; Pesnico pa bi radi imeli uravnano in tako so šli — na led! In gospodje v Gradcu bili so sila veseli in prijazni. Deputaciji so kar obljube iz rokavov sipali, začeni od Walza pa dol do Poscha in Lenkota! To je, se vé, prav po ceni! Antonu Pichler iz Spod. Velovlaka pa g. nemški Posch ni povedal, da je nemška večina deželnega zbora v Gradcu tudi letos prošnjo sosesk Spod. Velovlak in Pacinje za delitev občine Dornova spet odbila, dasi je lani dr. Jurtela osebno prosil nemške poslance, naj ločitev dovolijo, ker njo vsi želijo in ker to nemške poslance nič ne stane!

Da je bil tudi zraven Janez Wesenjak v Gradcu, je umljivo. On „pisatelj“ in „pesnik“, je tako dober Slovenec, da so ga nemčurji v Ptuj spravi kot zastopnika mesta v okrajni zastop! Posl. Lenko je rohnul proti slovenskim odvetnikom in duhovnikom. Njegovo jezo razumemo. Ko bi slovenskih odvetnikov in duhovnikov ne bilo, bi pač nemška in nemčurska gospoda laglje slovenskega kmeta zatirala, odirala in zapostavljala! G. Lenko, kaj bi pa bili vi in vaši tovariši v deželnem zboru štajarskem, ko bi ne imeli v odboru advokatov Derschatta in Kokoschinaga, v zbornici še advokatov Link, Schreiner Bruckmüller itd.? Niti najmanj stvari bi ne mogli rešiti! Poglejte si mestni zastop v Celju! Zakaj pa imajo v tem Nemci odvetnike dr. Schurbi, Kovatschitscha, Stepischnegga, Jabornegga? Za to, ker jih za delo potrebujejo, ker brez teh ne morejo shajati! To je g. Lenko resnica; to pa niste hoteli slovenskim veljakom povedati! Prihodnjič sledi natančnejše poročilo!

Celjske in štajarske novice.

(Štajarski deželni zbor.) V seji dne 23. t. m. sta interpelirala poslanca Wagner in Sutter zaradi regulacije rek Raba, Bistrice in Lafnica. Ko pa bi bilo treba glasovati, so konstantovali, da zbornica ni sklepčna, ker je bilo le 30 poslancev. Seja se je vsled tega pred časom zaključila. — V seji dne 25. t. m. poročalo se je o prošnjah raznih občin za zvišanje doklad in godbene pristojbine. Presbiteriju protestantske občine v Gradcu se je zvišal letni prispevek od 1000 K na — 3000 K (za kaj takega je vedno denarja dovolj!) Bivšemu meščansko-šolskemu ravnatelju Guglu se je dovolila letna „častna“ nagrada 600 K. Sklene se ustanoviti v Lozoncu (Deutsch-Landsbergu) poskuševalni vinograd.

(Imenovanje.) Pri okrajnem gozdarskem nadzorstvu v Celju je imenovan g. Edvard Serbec iz Maribora gozdarskim pristavom III. razreda ter Oskar Majcenovič iz Logatca gozdarskim pomočnikom.

(Osnovni shod „Zavarovalne zadruga“), ki se je vršil na poziv g. Ivana Kača v „Narodnem domu“, dne 26. t. m., je bil precej dobro obiskan. Tudi iz Koroške so prišli odlični zastopniki. V osnovni odbor so se izvolili gg. dr. Jos. Serbec, dr. Iv. Dečko, dr. Juro Hrašovec, notar Baš, vitez Berks, dekan J. Žičkar in Ivan Kač.

(Politično društvo „Naprej“ v Celju.) Po več mesecih čakanja, potrdilo je vendar namestništvo spremenjena pravila tega društva. Društvo bo začelo takoj delovati ter priredi že prihodnjo nedeljo zborovanje s poučnimi govori. Kje se bo isto vršilo, povedali bomo prihodnjič.

(Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) ima svoje prihodnje zborovanje v nedeljo dne 6. maja t. l. ob pol 11. uri popoldne v okol. deški šoli v Celju z nastopnim dnevnim redom: 1. Petje. 2. Zapisnik. 3. Društvene zadeve in nasveti. 4. O enakosti velikih počitnic (govori F. Exel). 5. Razgovor, kakó popolniti statistične pôle gledé stanja javnih in zasebnih šol z dnem 15. maja t. l. (Gg. tovariši naj imajo dotične tiskovine seboj!) 6. Iz šolske prakse. K obilni udeležitvi vabi odbor.

(Od finančne straže.) V tem ko večinoma vsi drugi javni uradi že dolga leta nosijo prijaznejše dvojezično lice, kažejo napisi c. kr. finančne straže še vedno obraz njih prastare tete iz leta 1843. Morebiti se usmili rja teh staroverskih ščitov; s celjskim bode itak v kratkem gotova. (Štajarski frančiškanski samostani) so se izločili iz tirolske provincije ter se priklopili dunajski.

(Osebnost.) Davkarjem imenovani gosp. Aleksander Orožen, je premeščen iz Rogatca v Arvež.

(Huda ura.) V ponedeljek, dne 23. t. m. bil je za Vojnik in njegovo okolico dan nesreče. Sredi popoldneva stemnilo se je nebo in začelo je bliskati in grmeti prav kakor v najhujših pasjih dnevih. Žal, da so se zgodile tudi nesreče. Strela je vdarila tik Maksičeve hiše v Arclinu v

bruško. Od veje skočila je strela na slamnato streho, ki je bila takoj v plamenu. Med budim bliskom in gromom zaslišal se je nakrat žalostni glas platvona raz župni stolp, vabeč in kliče ljudi na pomoč. Res prihiteli so ljudje (tudi požarna bramba bila je pod novim vodstvom kmalu pri roki) ter rešila kar se je dalo. Vendar pogorela je hiša, kjer je bil rojen velik dobrotnik vojniških dijakov, rajni župnik Jos. Kosovinec, utemeljitelj štirih ustanov za pridne domače dijake. — S tem se strela ni dala miru! Vdarila je še v Thalerjevo hišo sredi trga, a tu k sreči ni vžgala, pač pa zdrobila mnogo šip, razdelila zidovje in še marsikaj poškodovala. Ko je razcepila še nekaj dreves v okolici trga, pomirilo se je jezero nebo ter prišijalo je zopet ljube solnce.

(Gornjegrajsko učiteljsko društvo) bode zborovalo v četrtek, dne 3. maja t. l. v Gornjem gradu. Začetek zborovanja ob 10. uri popoldne.

(Posojilnica v Pišecah) obrestuje hranilne vloge po 5%, od dne vloge do dne vzdiga, nevezdignjene obresti se pripisujejo celotno h kapitalu. Rentni davek plačuje posojilnica sama, posojila se dajejo zadružnikom proti 6%, obrestim. Stanje zadružnikov koncem leta 1899 je bilo 710, vplačanih deležev K 2338, vseh aktiv K 52355-00.

(Rane nevihte.) Pretečeno nedeljo in ponedeljek popoldne je razsajala po vseh alpskih deželah huda nevihta med gromom in bliskanjem. Po nekod je padala tudi toča. Pa tudi strela je na več krajih udarila, posebno na Srednjem Štajaru.

(Zahvala.) Braino društvo v Žičah je do bilo od konjiške posojilnice 10 kron prispevka, za kar se najvljudnejše zahvaljuje.

(Žice.) Odbor tukajšnjega bralnega društva vabi k občni seji, ki se vrši dne 6. maja t. l. ob 3. uri popoldne v šolskih prostorih. Spored: 1. Govor o vino in sadjereji. Škodljivci in zapreke. 2. Račun za pretečeno leto. 3. Sprejem in vpisovanje novih udov. 4. Vplačevanje letne udnine. 5. Volitev novega odbora. — Časopisov zelo koristnih in za kmetstvo ljudstvo posebno poučljivih knjig, za nežni spol pa „Cvetnik“ in še več važnega gradiva je na razpolago, torej se domači in sosedi prav prijazno vabite, da vas obilo pristopi. Ob enem se izreka vsem podpornikom tega društva najpriširnejša zahvala.

(Nesreča pri streljanju.) Na velikonočni ponedeljek je streljal v Javoršiči pri Pištanju rudar Matija Kodrin, ki je prišel iz Köflahu obiskat brata. Pištola se mu razletela in kos železa mu je presekala trebuh. Peljali so ga v celjsko bolnico; a že na potu pri Glinci je umrl.

(Roparji na Pištanju.) Pretečeni teden v noči od srede na četrtek so prišli najbrž in Hrvaške roparji, ki so poskušali najprej priti v župnišče, potem so udrli v hišo poštarja in trgovca Zupančiča. Ker pa so jih pravočasno tudi tukaj pregnali, šli so v Lisično ter vlomili v prodajalno Šmida in Kolarja. Iz obeh so odnesli mnogo blaga. Po načinu, kako so izkopali luknjo v zid, je soditi, da so bili Cigani.

tisti, ki je to zapovedal.“ Starec prime se z obema rokama za glavo in stopa, zdihuje po sobi gor in dol. Žena Jera se silno prestraši, ko stopi v sobo in vidi moža tako razburjenega. Dobro ga je poznala, in vedela je, da se je moralo kaj izvanrednega zgoditi, kajti Negovan je bil mož, ki ni radi kake malenkosti zgubil glave. Danes pa stopa po hiši kakor divji, je ne pogleda, še manj pa spregovori.

„Če nam hoče kdo zlo, o Bog, bodi vsaj ti pri nas!“ vzdihne žena in začne jokati; naravnost ni si upala svojega moža nagovoriti.

„Kaj stojiš nesrečnica!“ zadere se stotnik. — „Daj voz pripraviti in pošlji po kuma Jovana, naj pride nocoj na večerjo.“

Jera se obrne in odide, ne reče pa nič. Kakor ji je ukazano, hoče storiti in poslati po kuma Jovana, a zaklati tudi purana. Negovan pa si dene na glavo svojo rudečo kapico, katero je doma običajno nosil in odide na dvorišče.

„Hej, Jože!“ zakliče fanta, kateri je v drvarnici cepil drva. Fant, čuvši stotnikov glas, vrže sekuro v stran in se postavi pred gospodarja.

„Dečko! Pazi dobro, kaj ti rečem! Tamkaj v kolesnici zloženih je mnogo smrečnih desk. Napravi iz njih obširno škrinjo, ki bode dolga, kakor sem jaz. Na pokrovu pa naredi luknjo, da more zrak noter. Položili bomo vanjo človeka — koga, te ne briga. V dveh ali treh urah moraš biti gotov in si preskrbi tudi pomoči, če je potrebuješ, a ne zini besedice. Si me razumel? Sicer gre vse narobe in slaba ti bo pela!“

Stotnik se vrne v sobo, Jože pa se koj loti posla. Ker je bilo maločesa, da ne bi bil fant znal narediti, zato mu tudi zaboj ni delal nikake preglavice. Jože bil vam je pravi vseznalec in bolje bi bilo stotnikovi hiši, če bi se ji bili podrli trije ogli nego bi bila zgubila slugo Jožeta.

Komaj se je bil mrak naredil, že je prispel pop Jovan, starec častitega izgleda z dolgo, sivo brado. Gospodar pride mu nasproti, pa ne veselega lica kakor po navadi. Bilo je videti, kakor bi skrival pogled pred Jovanom, a rekel ni nič. Pop ga začudeno pogleda in pokimuje z glavo. Boji se mislé, da se je kaj hudega zgodilo.

Vatopita v sobo; na mizi bila je že večerja. Vseleda se drug drugemu nasproti, a Jera se

odpravi v kuhinjo. Slutila je namreč, da se imata moža česa važnega pogovoriti in da takrat ni za njo mesta pri mizi. In res se ni motila.

Pop Jovan je večerjal dobre volje in trudil se je na vso silo razvedriti temno gledajočega gospodarja. Zdaj je začel o tem, spet o onem, povedal je kako šalo, polnil sebi in botrinju čaše s črnim dalmatincem — vse zastenj! Naš stotnik ostal je resen in na videz siten, ako je moral o kaki reči spregovoriti. Naposled začne to popu presedati. Napolni čašo z rujnim vinom in reče:

„Kume, zdaj sedim že čez eno uro za tvojo gostoljubno mizo, pa ne vem, čemu si me dal poklicati. Gosti vabijo se le na razveseljevanje, a ti si me pozval, da gledam tvoje mračno lice in ne slišim nobene prave besedice. Povej mi, kaj ti leži na srcu ali — ločiva se za danes in čakajva, da se ti zopet vrne dobra volja!“

Stotnik vzdahne, popraska se za ušesi ter nasloni glavo na desno roko, potem pa s tužnim očesom pogleda Jovana in reče:

„Bilo bi za me bolje, da bi se ne bil rodil, in moral kaj takega dočakati. Glej moj dragi

(Kozje) Sledeči slučaj je prav jasen dokaz, kako malo se skrbi za Spodnji Štajar, in če se sploh kaj stori, kako samoblastno postopa štajarski deželni odbor, ter se na želje prebivalstva kratkomalo ne ozira. Dolgo se je skomizalo ali se naj napravi v občini Virštanj, ki se peča večinoma z vinarstvom, poskušalni vinograd; no letos je vzela gospoda resno to vprašanje v pretres. Toda zanimivo je zvedeti, kako se je postopalo pri določevanju dotičnega prostora. Pretečeno zimo je prišel g. M. Stigler o tej stvari v Virštanj; da motil bi se, kdor bi menil, da je dal poklicati okrajni zastop, tudi občinskega predstojnika ne, ampak kar na svojo roko je določil na sade v vinogradu najbogatejše posestnice vinogradov iz Celja, v strmi legi na meji virštanskega gorovja. Da dotična vrsta zemlje ni priprava domačim prevladujočim vinogradniškim nasadom, ga ni oviralo. Dovoz gnoja na to strmino bo gotovo mnogo stal — bogata posestnica iz Celja pa se bode zadovoljno muzala, ko pride vinograd po šestih letih brezplačno, na novo obdelan, v njene roke, potem ko je shranila še vsako leto znatno vsoto najemščine. — Ali bi ne bil mogel priti na njeno mesto kak domač posestnik, katerega zapuščen vinograd glede vrste zemlje in lege z drugimi vinogradi v Virštanju soglašal in bi tudi dovažanje gnoja povzročalo manjše stroške? Da, nek vinogradnik je celo ponudil svoj zapuščen vinograd z jako pripravno lego in se tudi zavezal brezplačno priskrbeti potrebno gnojilo in ga tudi zapeljati. — Pa njegova ponudba se je zavrnila, ker je bilo že določeno in dogovorjeno, da se mora poskuševalni vinograd pri omenjeni bogati posestnici iz Celja etablirati. Vemo tudi prav dobro, od katere strani piše veter, ki je to nad glavami merodajnih činiteljev uveljavil. In ni li to čudno postopanje skrajno ednostransko in krivično proti željam in interesom vinopridelujočih dočim? —

(Dajte nam slovenskih poštnih uradnikov.) Odposlal sem pred 14 dnevi dopisnico iz Žetel pri Rogatcu s slovenskim naslovom „slavna Posojilnica Makole“, kateri kraj je znan na Spod. Štajarju vsakemu šolarčku, samo ne našim gospodom poštarjem v Rogatcu ali v Poljčanah, kajti strmite g. urednik, dopisnica je marširala po Češkem in Galiciji in čez 14 dni zopet srečno dospela „retour Schilttern in Steiermark.“

(Katol. politično društvo „Pozor“ v Ptuj) priredi shod v nedeljo dne 29. t. m. pri Sv. Marjeti nize Ptuja, dne 6. majnika na Zavrču.

(Svet se udara.) Vurberg pri Ptuj je v veliki nevarnosti. Udrlo se je osem oral vinogradov, a bati se je še večje nevarnosti. Graščina grofa Attemsa in cerkev sta v najhujši nevarnosti.

(Hum pri Ormožu.) Učiteljsko društvo za ormoški okraj priredi dne 3. maja t. l. izlet k Sv. Miklavžu s sledečim sporedom: I. Zborovanje ob 10. uri dopoldne v tamošnji narodni šoli. a) Pozdrav. b) Zapisnik. c) Društvena poročila. d) Iz šolske kronike, podava tovariš g. Davorin

niti strela z jasnega neba ne bi me bila tako grozno prestrašila, kakor to prokl... povelje, katerega so mi včeraj iz Ogulina poslali. Že nad štirideset let služim cesarja, a kaj takega še nisem doživel. Da bi bilo nesrečno pismo zgozelo prej, nego sem ga moral v roke dobiti! Čuj toraj, kaj je v njem! Še to noč namreč moram tebe, dragi prijatelj, zabiti v škrinjo in te spraviti v Ogulin. Le poglej sam to povelje, kjer se glasi dobesedno: „da vse stare popove dobro v škrinjo zakuje in v Ogulin spravi“. In glej, baš nesreča je tako hotela, da si ti edini stari pop med drugimi popovi našega kraja. Ako bi bil kateri drugi izmed mladih zanikarnežev, ne bi mnogo maral, ali tebe, častito sivo glav in mojega najiskrenejšega prijatelja — — —“ Dalje ni mogel govoriti. Vdari s pestjo ob mizo, obriše si dve ali tri solze, skoči na noge in začne po sobi sem ter tja hoditi.

Pop Jovan, ki je pazljivo poslušal, kar mu je stotnik pravil, zamislil se nekaj časa, potem pa jame govoriti.

(Koniec prih.)

Šalamun. e) Slučajni predlogi. II. Skupni obed pri g. Francu Simončiču ob eni popoldne. III. Prosta zabava. Udeleženci skupnega obeda naj se pravočasno oglasijo pri g. Martinu Šalamunu, nadežati telju pri Sv. Miklavžu. Prijatelji šole in učiteljev dobro došli. — V slučaju slabega vremena se vrši izlet dne 10. maja t. l. ravnotje. K obilni udeležbi vabi zelo vljudno odbor.

(Lep napredek) so doživeli obmejni Slovenci marnberškega okraja pri volitvah v okrajni zastop. Letos so prvičkrat zmagali volilci narodnih kmetijskih občin in so na ta način pridobili 9 zastopnikov. Ker imajo v skupini veletržcev ednega in v skupini trgov 4 zastopnike, bodo lahko od zdaj naprej svojim nasprotnikom pošteno gledali na prste.

(Umrli je) v Mariboru dne 24. t. m. vikarinja v ondodnem zavodu č. šolskih sester sestra Salezija Weitzer, stara 58 let.

(Vsak dvotip je le enkrat dober.) Pretečeni ponedeljek romal je še drugi Flucher, namreč župan v Radnici s pesniškim županom Gornikom v Gradec. Pridružilo se jim je še par moških, o katerih dostojanstvih pa se ne ve nič povedati. Ta deputacija je igrala še bolj klaverno vlogo nego prva. Možiceljni so si najbrže poželeli, da bi svet o njih govoril in pisal, toda vsaka šala se posreči le enkrat, dočim se ponavljana komedija osmeši.

(Štajarski ces. namestnik za — angleško kraljico) Grof Clary Aldringen je izdal tajno naredbu zoper karikature in razglednice, na katerih se smeši angleška kraljica Viktorija. Koliko zasmeševanja pa gre na rovaš ruskega carja, srbskih kraljev, črnogorskega kneza itd., ne da bi izišla tajna naredba!

(Izvolitev poslanca Voitsberg-Stainz-Köflach) Na mesto odstopivšega ravnatelja Sahnerja je izvoljen deželni poslanec Ludovik Lipp.

(Surovost.) V Voitsbergu je rudar Jurij Štefferl, doma iz Slivnice, brez vzroka napadel nekega pekovskega pomočnika na cesti ter mu razparal trebuh.

(Razglas štajarskega deželnega odbora v Gradcu) naznanja, da občine in okrajni zastopi ter kmetijske podružnice na Štajarskem zamože dobiti smodnik za streljanje zoper točo po znižani ceni a 38 kr. — 76 vinarjev kilogram pri štajarskem deželnem odboru in sicer: a) v zabojih po 25 kg; b) v sodih (znotraj vreča) po 112 kg. Naroča naj se pri štaj. deželnem odboru pravočasno, t. j. če je mogoče 2 do 3 tedne, predno se ga rabi, da se izogne vsakojaki zapoznitvi v odpošiljanju z ozirom na vlake za streljiva, ki ne vozijo vsaki dan. Pri naročanju je tudi železnična postaja, od katere se hoče odnesti smodnik, razločno prijaviti. Smodnik odpošilja c. in kr. topničarska zaloga v Kalsdorfu. Cena smodniku se nastavi z zavojem, voznino od smodnišnice v Kalsdorfu do postaje Kalsdorf in vožnjo od železnične postaje Kalsdorf do naročene zadnje postaje za zaboje po 25 kg 20 kron 44 vin. in za sode po 112 kg 91 kron 02 vin. Po tem računu določeni znesek za smodnik je istočano z naročitvijo poslati dež. odboru. Pripomni se še, da se vzamejo nepoškodovani sodi in vreče franco postaje Kalsdorf proti 15% obrabi zopet nazaj. Končno se posebno opozarja, da se za streljanje proti toči naročeni smodnik ne sme v nobeno drugo svrhu rabiti.

Kako se delajo izjave proti slovenskim poslancem.

Ko je poročal graški list „Tagaspost“ o Flucherjevi deputaciji, pisal je tudi, da je poslanec doktor Rosina leta 1897 naročil deputacijo zavoljo Pesnice v Gradec in je namesto spremljanja iste poslal brzovaj, s katerim se je udeležiti odpovedal.

Gospod dr. Rosina je poslal v „Tagaspost“ popravek, češ, da on l. 1897 ni naročil nobene deputacije v Gradec, pač pa je l. 1899 spremljal deputacijo iz Trgovišča in okolice zavoljo Pesnice k dež. namestniku grofu Claryu, ter tam tudi obširno razložil vse želje deputacije.

Na to prinese graška „Tagaspost“ v listu od 24. aprila 1900 proti izjavi, podpisano med drugim od Valentina Novaka in Vincenca Sova,

posestnikov iz Trgovišča. Poslanec dru. Rosina pa sta ta dva moža sedaj poslala sledečo podpisano izjavo:

Izjava.

Kakor sem poizvedel, nahaja se moja ime podpisano na neki izjavi, katero je objavila „Grazer Tagespost“ v jutrajšnji številki z dne 24. aprila 1900 in katere ost je naperjena, kakor žalibog sedaj komaj izvem, proti gosp. poslancu dr. Rosini.

Da se izve resnica, hočem zadevo kratko pojasniti.

Leta 1898 vdeležil sem se kot občinski predstojnik trgovski deputacije v Gradec, da se nam vendar enkrat regulira Pesnica, katere nam leto za letom dela neizmerno škodo. — Določeno je bilo, da nas predstavi merodajnim faktorjem naš poslanec g. dr. Rosina.

V zadnjem času bil je vendar, — vzrok mi ni znan — zadržan, kar pa deputacije nikakor ni oviralo predstaviti se pri dežel. odboru, posebno ker je deželni odbornik g. Robič vsestransko podpiral deputacijo. — Obljubila se nam je že takrat pomoč. — Leta 1899 vodil je deputacijo, katere sem se jaz opetno udeležil gosp. dr. Rosina. Uspeh bil je isti; obljubila se nam je zopet pomoč.

Povdarjam, da se nikoli ni predbacivalo g. dr. Rosini, da ni zastopal kot poslanec dovolj energično naše težnje, naobratno smo se vedno obračali do njega, in on je vedno spolnil svojo dolžnost kot deželni poslanec, kar mi mora gotovo potrditi ves občinski odbor občine trgoviške, neizvzemši 2 odbornika, ki sta se brez vsakega pooblastila od strani občinskega odbora udeležila zadnje deputacije v Gradec.

Zgoraj omenjeno izjavo prinesel mi je služabnik velikonedeljske graščine po nalogu oskrbnika Flucherja v podpis.

Prebral sem isto ter domneval, da se hoče samo potrditi, da se g. dr. Rosina ni leta 1897 udeležil deputacije.

Ker mi ni bil znan razvitek te zadeve sem podpisal nič hudega sluteč, posebno pa ne, da se bode ta izjava morebiti porabila kot agitacijsko sredstvo proti slovenskim poslancem.

Služabnik sam ni vedel mi povedati v koljo svrhu se dotična izjava porabi, in tudi ne kam se določje.

V Trgovišču, dne 24. aprila 1900.

Valentin Novak s. r.
obč. odbornik.

Jaz Vincenc Sova, obč. odbornik v Trgovišču potrjujem istinitost izjave g. Valentina Novaka, ter izjavim, da mi je izjavo, koja se je objavila v „Grazer Tagespost“ prinesel služabnik velikonedeljske graščine, rekoč, „podpiši za Pesnico se gre“. — Podpisal sem isto, ne da bi jo prebral, ker itak nisem nemškega jezika zmožen, da bi jo mogel umeti.

V Trgovišču, dne 24. aprila 1900.

M. Trstenjak s. r. Vincenc Sova s. r.
svedok podpisov. obč. odbornik.
Ivan Rajh s. r., svedok.

V kratkem se bodejo vršili politični shodi, na katerih se bode pojasnilo i delovanje naših poslancev i rovanje nekaterih zapeljivcev, ki motijo naše ljudstvo.

Druge slovenske novice.

(Kranjski deželni zbor.) Seja dne 21. t. m. Prošnja novomeške kmetijske podružnice za prireditve cepilnih tečajev na grmski šoli se odstopi deželnemu odboru, istotako se zgodi tudi s prošnjo mlekarske zadrage v Cerknici za podporo. Poročilo o deželni kulturi je imel poslanec Lenarčič. O uravnavi Sore in Račeve ter vipavskih voda je poročal poslanec Božič. — Seja dne 24. t. m. Poslanec Lenarčič je vprašal, zakaj ni dobil realični zakon potrjenja. Deželni glavar je odgovoril, da se razlogi niso naznanili. Sprejme se resolucija, s katero se vlada pozivlja, da uvede s prihodnjim šolskim letom na ljubljanski realki slovenske paralelke, najprej za prvi razred. Poslanec Hribar je predlagal tri resolucije, ki so bile tudi sprejete: 1. predloži se naj nov načrt realčnega zakona; 2. nastavi se naj poseben deželnošolski nadzornik za ljudske šole in 3. de

žalni odbor naj pospeši izdajo šolskih knjig ter poskrbi, da se uvede v višjih gimnazijskih razredih za nekatere predmete slovenski učni jezik.

(Častno tržanstvo) je podelil obč. odbor v Št. Vidu pri Vipavi drž. poslancu dr. Andreju Ferjančiču.

(Osebnosti) Okrajni glavar Oton vitez Fränzl pl. Vesteneck in okrajni komisar Ludovik pl. Schivitz sta upokojena. Vladna koncipista dr. A. Pilhofer v Novem mestu in dr. E. Stadler v Ljubljani sta imenovana okraj. komisarjema, prvi za Črnomelj, drugi za Novo mesto. — Odvetniški izpit je napravil odvetniški koncipijent-g. dr. Al. Kokalj.

(Bolgarski profesorji in dijaki) so prišli pretečene dni na svojem znanstvenem potovanju od makedonske meje čez Srbijo, Hrvaško in Trst tudi v Ljubljano, kjer so si ogledali muzej in mestne šole. Ljubljanski župan jih je povabil z učitelji, profesorji in mestnimi uradniki na skupen obed.

(Birmovanje v ljubljanski škofiji.) V mesecu maju se vrši birmovanje v kamniškem okraju in sicer: 1. v Dob. prihod 9. maja popoldne okoli štirih; tam sv. birma 10. maja; 2. na Goričici 11. maja; 3. v Mengšu tudi 11. maja popoldne ob treh; 4. v Kamniku prihod 11. maja zvečer med šest in sedmo uro, tam 12. maja obiskovanje šole in cerkva; v nedeljo 13. maja pa sv. birma; 5. v Tunjicah sv. birma 14. maja; 6. v Stranjah 15. maja; 7. na Gojzdu 16. maja; 8. v Mekinjah 17. maja; 9. v Selih 18. maja; 10. v Nevljah 19. maja; 11. v Komendi 20. maja dopoldne posvečenje cerkve, popoldne ob treh sv. birma; 12. v Šmartin prihod 24. maja popoldne okoli petih, tam sv. birma 25. maja; 13. v Zgornjem Tuhinju sv. birma 26. maja; 14. v Spitaliču 27. maja; 15. v Motniku 28. maja; 16. na Vranji Peči 29. maja; 17. na Rovih 30. maja; 18. v Radomljah tudi 30. maja popoldne ob dveh; 19. na Homcu 31. maja; 20. v Vodicah bo 11. julija obisk raznih podružnic, 12. julija dopoldne posvečenje cerkve, popoldne pa sv. birma.

(Nezgoda) V Selniku pri Ljubljani je posestnica Podlogar zažigala dračje na njivi. Ko se je odstranila, prišel je k ognju njen 3 letni sinček. Unela se mu je obleka ter je vsled hudih opeklin umrl.

(Človeško okostnico) je izkopal v Spod. Gorjah posestnik Jos. Zupan na svoji njivi. Poleg kostij je bilo kos železa, podobno nožu. Sodi se, da je bil pokopan vojak iz francoskih časov.

(Županom v Tržiču) je bil dne 20. t. m. zopet izvoljen Karol Mally, čegar mati je bila Slovenka.

(Uvoz hrvaških svinj) iz okrajev Koprivnica, Ludbreg, Glina, Virgin most in Petrinja v zagrebškem okraju je prepovedan v tostransko državno polovico.

(Schwarzov hotel v Novem mestu) je ku pil g. Ludovik Ferlič.

(Železniško postajališče) namerava napraviti južna železnica pri Sv. Križu na Nabrežini.

(Koroški deželni zbor) je uredil ednostnost šolskega pouka na ljudskih in meščanskih šolah. Na vseh teh šolah traja šolsko leto 46 tednov ter se prične redno v sredo po Vel. noči. Velike počitnice trajajo od 15. septembra do 2. novembra. Izjeme sme vendar sklepati krajni šolski svet, ter potem določi potrebno deželni šolski svet na prošnjo okraj. šol sveta.

(V Porečah na Koroškem) dobijo vodovod.

(Vlak je povozil) na tržaškem kolodvoru 40letnega železniškega delavca Josipa Šušelja iz Male Pristave pri Pestoju.

(Goriški deželni zbor) že ni imel 14 dni nobene seje. Vendar je ogromno dela, ker ni bilo poprej tri leta zasedanja.

(Furlani zoper goriške irredentarje.) Iz Gorice je šlo pretečeno nedeljo več Italijanov v Ajell v Furlaniji, da ustanove podružnico „Lege“. Furlanski Italijani pa so pošteni državljani ter so pognali neodrešence s polni domov.

Dopisi.

Iz Celja. (Poročilo posojilnice v Celju, registrirane zadruge z neomejeno zavezo) za devetnajsto upravno leto 1899. Predstoječi za-

ključek kaže zopet lep napredek naše zadruge v preteklem letu. Najlepši dokaz temu napredku ter zaupanju za ta zavod je veliko število hranilnih vlog, katerih stanje se je v preteklem letu zopet za 264.645 gld. 36 kr. povišalo. V posameznih strokah se je pa poslovanje razvilo naslednje: Denarnih prejemkov je bilo v l. 1899. gld. 2.052.117 24 1/2, izdatkov pa gld. 2.029.566 95 1/2, torej denarnega prometa gld. 4.081.684 20. Denarni promet se je torej pomnožil proti prejšnjemu letu za gld. 777.586 94 1/2. Novih zadrušnikov je v letu 1899 pristopilo 232 ter vplačalo deležev gld. 2613—, izstopilo pa je 99 zadrušnikov ter vzdignilo deležev gld. 884—. Število zadrušnikov se je torej pomnožilo za 133 in deleži za gld. 1729—. Koncem leta 1898 je bilo 3714 zadrušnikov in gld. 42.764— vplačanih deležev, ter šteje zadruška koncem leta 1899 3847 zadrušnikov in gld. 44.493— vplačanih deležev. — Hranilnih vlog se je leta 1899 vložilo 2281 krat gld. 998.689 83, vzdignilo pa, in sicer: popolnoma 391 krat in deloma 846 krat gld. 809.483 49, tedaj se je več vložilo za gld. 189.206 34, ker pa znašajo kapitalizovane obresti za l. 1899 gld. 75.439 02, so se vloge pomnožile za gld. 264.645 36, koncem leta 1898 so znašale hranilne vloge gld. 1.801.700 22 ter znašajo koncem leta 1899 gld. 2.066.345 58 na 2404 knjižice.

Od vlog spada povprek na eno knjižico 859 gld. 54 kr.; razdele se pa iste naslednje: Na vloge do 100 gld. 613 knjižic, od 100 do 500 gld. 1014, od 500 do 1000 gld. 356, od 1000 do 2000 gld. 234, od 2000 do 3000 gld. 62, od 3000 do 4000 gld. 28, od 4000 do 5000 gld. 20, od 5000 do 10.000 gld. 48, čez 10.000 gld. 29 knjižic, skupaj 2404 knjižice. Na posojilo se je izplačalo 1899. leta 465 zadrušnikom gld. 278.654 52, vrnilo pa je 3061 zadrušnikov gld. 155.535 68, torej se je več izposodilo gld. 123.118 84.

Stanje posojil koncem leta 1898 je bilo gld. 1.253.683 30 ter znaša koncem leta 1899 gld. 1.376.802 14 danih zadrušnikom.

Od posojil dano je na goli hipotekarni kredit gld. 536.743 30, na hipotekarni kredit in poroštvo gld. 612.971 90 in na osebni kredit proti menicam gld. 227.086 94, skupaj gld. 1.376.802 14.

V raznih denarnih zavodih in v poštini hranilnici je bilo koncem leta 1899 naloženega gld. 394.073 27 in v tekočem računu gld. 90.196 21, skupaj gld. 484.269 48. V letu 1899 je 1041 strank prosilo za posojila v skupnem znesku gld. 421.912—, dovolilo se je pa 562 strankam v 60. sejah načelstva gld. 320.641 15, od katerih se je pa le gld. 278.654 52 izplačalo. Skupnih sej načelstva in nadzorstva kakor tudi gospodarskega odseka je bilo 1899. leta 12, torej vseh sej 72. Čisti dobiček za l. 1899 znaša gld. 12.291 33. Po nasvetu skupne seje načelstva in nadzorstva z dne 30. marca 1899, se ima ta dobiček naslednje razdeliti: Zadrušniki, kateri niso bili koncem leta ob enem tudi dolžniki, dobijo od svojih deležev po 5% dividende, katera znaša gld. 912 75. Posamezni udje načelstva imajo do biti v zmislu pravil od čistega dobička 5% kot nagrado, ter znaša ista gld. 614 57. Nadalje naj se da nagrade: Posameznim udom načelstva izvanredna nagrada gld. 614 57, tajniku gld. 400—, knjigovodji 150, pomožnim uradnikom 40, in uradnemu slugi 50 gld. Podpore se dovolijo: „Dijaški kuhinji v Celju“ gld. 300, „Katoliškemu podpornemu društvu v Celju“ 300, „Spodnještajarskemu jubilejskemu zakladu“ 100, „Slovenskemu dijaškemu domu v Celju“ 100, „Podpornemu društvu na samostojnih gimnazijalnih razredih s slovensko-nemškim učnim jezikom v Celju“ 100, „Podpornemu društvu slovenskih visokošolcev v Gradcu“ 50, „Podpornemu društvu slovenskih visokošolcev na Dunaju“ 50, „Družbi sv. Cirila in Metoda“ 50, za šolo na Muti 50, „Bolniški blagajni slovenskih visokošolcev na Dunaju“ 10 gld., skupaj gld. 3891 89, ostanek čistega dobička po gld. 8399 44 naj se pridene posebni rezervi. Posebna rezerva prejšnjih let znaša gld. 118.799 95 1/2, in znaša torej koncem leta 1899 gld. 127.199 39 1/2. Splošna rezerva znaša gld. 6000—, tedaj obe rezervi gld. 133.199 39 1/2.

Iz Krškega, 17. aprila. († Župnijski upravitelj Ivan Knava). Velikonočni ponedeljek je v Krškem umrla oseba, ki je bila bistveni del tega

romantično ob Savi ležečega mesta, umrl je mož, ki je bil ne samo v tem mestecu, marveč čisto okrog jako priljubljen, znan in v obče čuden slovenski domoljub. Duhovnik se sicer že po svojem stanu prikupi lahko ne samo slovenskemu priprostemu ljudstvu, ampak tudi izobraženemu slovenskemu občinstvu. Ako pa ima duhovnik še toliko lepih lastnosti, kolikor jih je imel rajni župnijski upravitelj Knava, tedaj ne pa tak duhovnik v srce dobrih Slovencev vtisne tako globoko, da ga oni ne morejo pozabiti tudi potem ne, ko ga že hladna zemlja krije.

Pokojni duhovnik je bil rojen na Gori pri Ribnici že pred 71. leti. Kraj njegovega rojstva že pove, da je bila v njem znana ribniška šegavost, ki dela osobito v izobraženem človeku prijetnega družabnika. Dovršivši gimnazijo in bogoslovje v Ljubljani, služil je rajni kot kaplan na Kočevskem, v Vipavi, v Podzemlju in Veliki Dolini. V Krško je prišel za vikarja pred 32. leti. Tukaj se je bil hitro prikupil kot duhovnik in družabnik meščanom in uradnikom. Ker je bil jako tolerantne narave, se prvotno ni dosti v politiko vtikal, s čemer je dosegel, da so mu bili omenjeni stanovi, ki so jedro vsakega malega mesta, jako naklonjeni. Osobito mu je bila udana blaga in bogata rodbina Hočevarjeva, pri kateri je poglavitno on dosegel, da ta rodbina svojega imetja ni porabljevala za druge namene, nego za šolske, cerkvene in humanitarne svrhe v Krškem. Pokojnik je bil namreč velik šolski prijatelj. Ne gledé na to, da je bil v prvi vrsti šolski katehet, ki je z neizmerno ljubeznijo več kakor 20 let sam poučeval veronauk na tukajšnji ljudski in meščanski šoli skozi 14 ur na teden; odlikoval se je marveč kot izvenredni pospešitelj domačih šol. On je bil v prvi vrsti naklonil rajnkega Hočevarja, da je za 100.000 gld. in več sezidal poslopje za ljudsko in meščansko šolo v Krškem. Da sta pa ta šolski dobrotnik in njegova vdova dala poleg za šolske namene še za cerkvene in občne koristne namene v Krškem znabiti v vsem skupaj 500.000 gld., pri teh daritvah je vselej sodeloval blagi pokojni duhovnik. Da se je fara ustanovila po omenjeni rodbini, k temu je gotovo pripomogla priljubljenost rajnkega, kateremu je bila vsled te ustanove dana do smrti njena upravev. Da je bil pokojnik dober slovenski domoljub, to priča ne samo to, da je podpiral slovensko slovstvo, n. pr. „Slov. Matico“, da je kot poverjenik „Družbe sv. Mohorja“ število udov v Krškem silno pomnožil, ko je večkrat tudi sam udnino za ednega in drugega plačati moral; ampak še več svedoči o njegovem domoljubju, da je bil načelnik in podpornik okrajne posojilnice od njenega početka do svoje smrti. Vnet je bil za oplešanje mesta, ker je tuintam kaj storil za oplešavo mesta, osobito okoli cerkve in na šolskem trgu, kjer se je v prvi vrsti po njegovem prizadevanju postavil spomenik velikemu dobrotniku krškega mesta. Za blagor kmetijstva, v kateri stroki je bil tudi zelo zveden, bil je neizrečno delaven. Vsaj je bil predsednik kmetijske podružnice, v kateri lastnosti je v zadnjem času zlasti pospeševal novo vinorejo. — Kot človek je bil rajni jako ljubeznjivega vedenja z vsakim.

Z njim so visoki uradniki in vojaki, plemeniti in učenjaki radi občevali; a tudi sleherni kmetič in otrok se je rad z njim menil in on z njim. Dasi je bil trden Slovenec, zvest konzerватivni slovenski stranki, vendar je bil pri vsem tem jako miroljuben in potrpežljiv v versko-narodno-političnih prepirih. Da je imel vse te lepe lastnosti, o tem je nekoliko pričal tudi njegov veličastni pogreb, ki je bil v sredo dopoldne, pogreb, katerega se je udeležilo mnogo duhovnikov in polno občinstva.

Narodno-gospodarske novice.

Pletarska vrba in njena vzgoja.

Lani in letos se je cena vrbovega protja visoko povzdignila (za 40%), in to vsled izvažanja sadja, ker so se vse zaloge sadnih košaric izpraznile. Ako bo letos zopet za sadje rodovitno leto, bo povpraševanje po protju za koške še večje in zato naj se, kdor ima za protnik pripraven prostor, poprime protjarstva.

Za napravo protnika sposobna je kamenita, peščena zemlja, posebno močvirni bregovi ribnikov in potokov, nerodovitne vodne struge, polje nesposobno za obdelovanje, katero večkrat voda zataplja itd. Protje kljubuje vsem nezgodam vremenskim (tudi po toči se rane zacelijo), vzdrži še dalje časa pod vodo, prepese mrz in suho.

Protjek enkrat napravljen vzdrži mnogo let (10 do 15) in ne zahteva dosti stroškov in oskrbovanja. Skrbeti je le, da ga za časa rasti živina ne tjeđa, da ga plevel, zlasti slak ne zatara in da se vsaj enkrat na spomlad okopije. Protje da že prvo leto majhen pridelek, a ne sme se preje rezati nego začetkom vinotoka in to blizu zemlje.

Protje se more saditi tudi na zimo in če ni zmrzajeno celo po zimi — da se prihrani spomladanski čas — glavni čas za to opravilo je pa vendar le spomlad do polovice malega travna. Ako hranimo sadike na prostem, ne smejo biti na vetru in brez vlažnega peska, sicer hitro zasahnejo, če pa jih hranimo v kleti, le-ta ne sme biti pretopla.

Zato je najbolje, saditi protje od srede svečana do srede malega travna. Pravilo pri tem bodi: Ne saditi protja preveč na redko, sicer brzo požene vmes trava; če pa je protje gosto, zraste mnogo višje in naraste za toliko, kolikor ga le moreta zemlja in zrak prehraniti; plevel in drugi nebodigatreba se zamori in pogine. Najbolje je saditi sadike po 35 cm. dolge, na debelosti ni nič ležeče; zakaj tu odločuje popkove in ne les.

Ako je zemlja rahla — bodisi razorana ali razkopana in uravnana — se zamorejo sadike v zemljo kar vtikati, najbolje v vrste, 40 cm oddaljene druga od druge, posamezne sadike pa naj bodo oddaljene med seboj 10 do 15 cm; vtikajo se pa šibnice tako, da leže po strani v smeri vodnega toka, da se ne more v slučaju preplavljenja trava in slama nabirati na njih, puste se jim 2 do 3 očesca od dna zemlje. Ako se zemlja ne more zorati ali prekupati, naj se izkoplejo mali jarčki, v katere se polagajo mladice, zasipajo se z zemljo in dobro poteptajo. Paziti pa je pri sajenju, da ne obrnemo sadik s popki navzdol.

V poslednjem času se je gojitev pletarske vrbe v Ogrih silno povzdignila, da, tamošnja vlada celo podpira in nagraja vzgledne oskrbovalce protnikov.

Protja za košarice je več vrst; za nasajo se pripravljajo posebno sledeče preskušeni in rodovitne vrste:

1. Vrba uralska, z belim lesom, kadar usahne je skorja zeleno-oljčne barve.
2. Vrba mandljevka z rumenim ličjem in lesom, žemljeve barve.
3. Vrba zelenka, z zelenkasto skorjo, bolj ali manj na sivo cikajočo; les je lep rožnato nadahnen.
4. Konopljenka z rumeno skorjo in mehkim, blede rožnatim lesom. Ta vrsta je zavoljo mehke skorje in lesa najbolj izpostavljena raznemu mrčesju.
5. Vrba kaspiška ima skorjo temno rdečo do češpljevo modro; ako se pusti stati drugo leto pokrije se skorja z belo slano, in protje se zdi, kakor bi bilo z apnom pobeljeno. Ta vrsta da, kar se tiče množine sicer najmanjši pridelek, a protje zraste silno krepko in visoko, ter se rabi za razne potrebe. V pesku raste močnejše, pa biti mora gosto sajena. Sadi se zlasti zavoljo protja, s katerim se zaljšajo razni pletarski izdelki.

Književnost.

Književno naznanilo „Goriške tiskarne“
A. Gabršček v Gorici.

I. „Slovanska knjižnica“ je bila dospela s koncem l. 1899, do 93. snopiča. Naša leposlovna književnost se je jako lepo obogatila s tem podjetjem, da je vzbudila pozornost tudi vseh ostalih slovanskih narodov. Žal, da je morala prenehati, ker je bilo deficita že okoli 2000 gld. Tekom teh mesecev pa se je razprodalo toliko knjig iz bogate zaloge, da bi bil pokrit ves deficit, ako bi plačali zaostalo naročnino

vsi — naročniki. Zategadelj se obrne založništvo do vseh gg. naročnikov z vljudno prošnjo, da bi vendar poravnali že svoj dolg. Ako se to zgodi, bo „Slovanska knjižnica“ v drugem polletju nadaljevala svoje znamenito kulturno delo. Cenejših publikacij Slovenci nimamo. Zato je potrebno, da se naše občinstvo primerno odzove. Vsak naročnik naj bi dobil še vsaj enega novega; ako se to zgodi, bodo mesečni snopiči še obširnejši za 15 kr. s poštnino vred. Pripravljenih je več znamenitih prevodov. N. pr. „Vstajenje“, znamenito najnovejše delo grofa L. Tolstega; „Pripovedke o Petru Velikem“, po ruskem izvirniku A. Petruševskega poslovenil prof. Ivan Steklara; Třebiskega znameniti roman „Kraljica Dagmar“; Becičev glasoviti roman „Kletev nezvestobe“; slavni roman „Ana Karenina“ Tolstega; pripravlja se tudi „Vojna in mir“; založništvo ima dalje tudi že v rokopisu nad 50 večjih in manjših prevodov znamenitih del. Vse te knjige nam torej obeča „Slovanska knjižnica“ po nenavadno nizki ceni, ako se slavno občinstvo odzove rodoljubnemu pozivu založništva.

Ponatiskuje se prof. A. Kraglja poljudno prirejena „Odiseja“ v popravljenem izdanju. Zadnji dve leti je mnogo povpraševala po njej zlasti naša mladež, a je ni več bilo v zalogi. Redka je slovanska knjiga, ki bi se v kratkem času zopet ponatisnila v novi izdaji. Ta čast in sreča je torej doletela „Odisejo“. — Naj bi naše občinstvo pridno segnalo po njej.

II. „Svetovna knjižnica“. V kratkem izide v slovenskem prevodu po vrednosti tretji roman v italijanski književnosti — „Marco Visconti“ Tomasa Grossija. Cena v obliki „Ben Hura“ je le gld. 130 s poštnino vred; tiska se samo 600 iztisov. Kdor hoče biti gotov, da ga dobi, naj se oglasi že zdaj.

Prihodnje leto izide v tej zbirki slavni roman Sienkijevičev „Quo Vadis“, ki je preložen v vse moderne jezike.

Pripravljen je tudi istega pisatelja slavni veliki roman „Potop“, ki izide na papirju in po obliki enako Matice Slovenske „Z ognjem in mečem“. To velikansko delo bo okrašeno s slikami, katerih bo okoli 80 in bodo stale založnika le na izposodbo nad 1000 gld. Celo delo izide v dveh debelih knjigah.

To so pač vesele vesti o književnih načrtih „Goriške tiskarne“. Dosedanja delavnost nam je porok, da jih tudi častno izvrši. Zato opozarjamo vnovič na bogato dosedanje zalogo in prosimo slov. občinstvo, da bi podpiralo založnika v taki za nas Slovence nenavadni podjetnosti. Pri teh knjigah se pač nikdo ne sme izgovarjati, da so predrage.

III. „Salonska knjižnica“. Po Veliki noči pojde v tisk tretja knjiga: novele in povesti mlade in nadarjene pisateljice Zofke Kvedrove. Prvi del bo obsegal nad 20 tisk. pol. — Drugi del tudi toliko.

Za to knjižico je v delu tudi prevod nekega slovečega modernega francoskega romana.

Politični pregled.

(Potovanje našega cesarja v Berlin.) Pruska prestolnica hoče izvanredno sijajno sprejeti našega cesarja. Za okrašenje mesta se je dovolil kredit 150 000 mark, ki pa je že prekorajčen. Več za našega cesarja navdušenih berlinskih meščanov je vložilo prošnjo naj se prekrsti „Königgrätzerstrasse“ v „Franz Josef-Strasse“.

(70letnica našega cesarja.) Cesar je izrazil željo, naj bi se ne prirejale nikake slavnosti povodom njegovega sedemdesetega rojstnega dne, t. j. 18. avgusta t. l.

(Grof in grofica Lonyay) sta bila dne 24. t. m. v avdijenci pri papežu v vatikanu. Grofica Lonyay (bivša vdova avstrijskega prestolonaslednika) je prosila papeža za posredovanje pri njenem očetu, belgijskem kralju. Papež je obljubil storiti vse, da zopet sprijazni očeta s hčerjo.

(Poljska sokolska društva.) Poljaki imajo tri zveze sokolskih društev. Zveza v Lvovu šteje 86 sokolskih društev z 8931 člani. Zveza za Prusko je v Poznanju, ki šteje 40 društev z

2230 člani. Za Ameriko je zveza v Čikagu s 13 društvi in s 366 člani.

(Slovenci na zagrebškem vseučilišču.) V pretečenem zimskem tečaju je bilo na zagrebškem vseučilišču 10 Slovencev, in sicer 4 iz Kranjske, 3 iz Štajarske in 3 iz Primorja.

(Časnikarski shod v Zagrebu — prepovedan.) Na lanskem kongresu v Krakovem se sklenilo, prirediti letos shod avstrijskih slovanskih novinarjev v Zagrebu. Priprave e prevzel dr. Mazzura. Hrvaški ban pa je izjavil prireditelju, da kaj takega ne more dovoliti na hrvaških tleh. Shod pa se bo vključb mažaronskemu nasprotovanju vršil, če ne v Zagrebu pa v Splitu ali v drugem avstrijskem mestu.

(Zagrebski nadškof-kardinal?) Nekateri listi vedo poročati, da bo zagrebški nadškof dr. Juraj Posilović, že pri prihodnjem tajnem konzistoriju, imenovan kardinalom.

(Mažarska se zadolžuje.) Ogrski finančni minister Lukasc, je sklenil z židovsko družbo Rothschild obvezo za posojilo 120 do 130 milijonov kron. Izposojena svota se porabi za povzdigo gospodarstva in socialnih razmer.

(Zvišana carina na Turškem.) Sultan je ukazal zvišati carino na inozemske uvoze za 3%.

(Evropska „kultura“ v Afriki.) V belgijski zbornici je nedavno razkrival poslanec Lorand grozovite stvari, ki se dogajajo v državi Kongo med črnimi domačini v imenu kulture. Zamorci se postopa veliko grše nego v starih časih s sužnji. Za neznatne malenkosti se isti grozno trpinčijo in morijo. Nek belgijski častnik je ukazal svojim vojakom, da so odsekali 130 zamorcev roke.

(Vojna v Afriki.) Okoli Wepnerja se bijejo vsak dan manjše bitke, ki pa so skupno vendar usodne za Angleže. V zadnjem takem boju so imeli Angleži samo v ednem oddelku 120 vojakov in 12 časnikov mrtvih. V bitki pri Dewetdorp dne 20. t. m. so izgubili Buri samo enega ubitega in 5 ranjenih mož. Buri še vedno premorejo nad 80.000 mož in sicer 50.000 v Oranje državi, 10.000 v Biggarskih gorah in 15.000 v okraju Klerksdorp. V Pretoriji se je posrečilo Burom ustanoviti livarno za topove, iz katere so dobili že več dobrih topov.

Vožni red na južni železnici.

veljaven od 1. prosinca 1900.

Odhod iz Celja proti Trstu. Brzovlak ob 3. uri 45 m. popoldne in ob 4. uri 13 m. zjutraj; poštni vlak ob 10. uri 8 m. popoldne in ob 2. uri 04 m. ponoči; osebni vlak ob 7. uri — m. zjutraj (do Ljubljane) in ob 9. uri 08 m. zvečer (do Ljubljane); mešani vlak ob 5. uri 55 m. zvečer. Ostende-Trst-brzovlak 5. uri 55 m. zjutraj (vsako sredo).

Odhod iz Celja proti Dunaju. Brzovlak ob 1. uri 29 m. popoldne in ob 1. uri 33 m. ponoči; poštni vlak ob 5. uri 21 m. popoldne in ob 2. uri 56 m. ponoči; osebni vlak ob 7. uri 26 m. zjutraj in 2. uri popoldne (do Brucka); mešani vlak ob 9. uri 42 m. popoldne (do Münzschlaga). Trst-Ostende-brzovlak ob 11. uri 9 m. ponoči (vsaki četrtek).

Odhod iz Celja v Velenje. Mešani vlak ob 7. uri 40 m. zjutraj in 4. uri 10 m. popoldne.

Odhod iz Velenja v Celje. Mešani vlak ob 5. uri 44 m. zjutraj in 2. uri 40 m. popoldne.

Odhod iz Zidanega mosta v Zagreb. Osebni vlak ob 5. uri zjutraj in 1. uri 28 m. ter ob 5. uri popoldne.

Odhod iz Spielfelda v Ljutomer. Mešani vlak ob 7. uri 20 m. zjutraj in ob 2. uri 5 m. popoldne in ob 6. uri 55 m. zvečer (do Radgone).

Odhod iz Ljutomera v Spielfeld. Mešani vlak 4. uri 25 m. zjutraj (od Radgone), 8. uri 40 m. zjutraj, 3. uri 10 m. popoldne in 6. uri 25 m. zvečer (do Radgone).

Odhod iz Poljčan v Konjice ob 9. uri 10 m. popoldne in ob 5. uri 25 m. popoldne.

Odhod iz Konjic v Poljčane ob 7. uri 15 m. zjutraj in 2. uri 50 m. popoldne.

Odhod iz Pragerskega proti Ptuj i. t. d. Brzovlak ob 3. uri 30 m. ponoči in ob 2. uri 55 m. popoldne; osebni vlak ob 9. uri — m. popoldne in ob 8. uri 10 minut zvečer.

Odhod iz Maribora proti Dunaju. Brzovlak ob 2. uri 56 m. popoldne, 3. uri 10 m. in ob 2. uri 30 m. zjutraj; poštni vlak ob 5. uri 27 m. zjutraj in ob 7. uri 40 m. zvečer; osebni vlak ob 7. uri 35 m. zjutraj (do Brucka), ob 9. uri 15 m. zjutraj in ob 6. uri 4 m. zvečer do Brucka; mešani vlak ob 12. uri 59 m. popoldne (do Münzschlaga). Trst-Ostende-brzovlak ob 12. uri 29 m. ponoči (vsaki četrtek).

Odhod iz Maribora proti Trstu. Brzovlak ob 2. uri 22 m. popoldne in ob 2. uri 48 m. ponoči; poštni vlak ob 8. uri zjutraj in 11. uri 52 m. ponoči; osebni vlak ob 5. uri 05 m. zjutraj (do Ljubljane) in ob 7. uri 14 m. zvečer (do Ljubljane); mešani vlak ob 2. uri 35 m. popoldne. Ostende-Trst-brzovlak ob 4. uri 40 m. zjutraj (vsako sredo).

Odhod iz Maribora na Koroško. Brzovlak ob 3. uri 36 m. ponoči; osebni vlak ob 5. uri 55 m. zjutraj in ob 9. uri 25 m. popoldne ter ob 3. uri 02 m. popoldne in ob 7. uri 45 m. zvečer do Sp. Dravograda.

Odhod iz Velenja v Sp. Dravograd. Poštni vlak ob 10. uri 22 m. popoldne in ob 6. uri 40 min. zvečer.

Odhod iz Sp. Dravograda v Velenje. Poštni vlak ob 3. uri 48 m. zjutraj in ob 12. uri 43 m. popoldan.

Razne stvari.

(Pokajeni milijoni) Centralno ravnanstvo tobačne reže je izdalo velezanimive podatke o tobačnem konzumu na Ogrskem za leto 1899. Skupno se je prodalo v letu 1899 tobaka za 50.673.824 68 gld. in sicer 793.110 82 gld. več kakor v letu 1898. Konsumnike se razdeli po posameznih tobačnih vrstah: Tobaka za nosljanje se je prodalo 50.768 kg, to je za 2480 kg manj kakor v letu 1898. Še manj se je prodalo tobaka za pipo. Prodalo se je 563.549 kg, v letu 1898 pa 32.454 kg več, med tem ko se je poraba tobaka v zavitkih za nekoliko povzdignila tako, da se je prodalo 1899. leta 554.557 264 zavitkov, 674.021 več kakor v letu 1898. Istotako se je ponizala poraba smodk, prodalo se je v 1899. letu 489.142 170 komadov, 4.166 670 manj ko v letu 1898. Pesedas, brazilskih ter kratkih virginij se je prodalo v 1899 letu 45 7%, oziroma 32 1% manj ko v letu 1898, med tem ko so se trabuke dobro prodajale. Posebno so se prikupile svalčice, katerih se je prodalo 944 milijonov, za 91 milijonov več nego v letu 1898. Dram se je prodalo več 29 8, hunij 23 9, dam 18 9 in šport 10 4%. Specialitetnega tobaka se je prodalo za 4529 188 gld 66 kr.

(Dvoboj s smrtnim izidom) V Kecskemetu sta se dvobojevala s pištolami buzarski ritmojster grof Oto Bissingen Nippenburg in nadporočnik plem. Bakassyjem. Nadporočnik je usmrtil ritmojstra s prvo kroglo.

(Milijonar morilec) Henrik Metz bogataš v mestecu Chions v Italiji je najprej pretepel svojega slugo Jakoba M.o, ker je vpregel pred voz kobilu, ker pa je M.o še nekaj odgovarjal, ga je Metz na mestu ustrelil. Tega krutega bogatina Nemca so ovačili in potem zaprli in zdaj se v Padavi zagovarja pred sodiščem zavaljo ubojstva. On pravi da je ustrelil le tedaj ko ga je Mio napadel, med tem ko priče pravijo, da se je že prej zagrozil slugi, da ga ubij.

Vabilo.

Posojilnica v Pišecah

ima
dne 6. maja 1900 predpoldne ob 8 uri svoj
redni občni zbor

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva o letnem računu in o porabi čistega dobička. 2. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev. 3. Razni predlogi in pogovori o stavbi. Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, tedaj se vrši ob 9 uri isti dan in po istem dnevnem redu drugi občni zbor, pri katerem se zboruje brez pogojno.

Načelstvo.

(179) 1

Na prodaj

je krasen novi harmonij ameriški sistem 5 octav, popolnoma 5 vrst jezičkov, 2 pritiskalnica in 14 sprememb.

Glas ima jako priljubljen, igra se lahko najfineše pianissimo kakor tudi mogočno fortissimo, tako, da nadomestuje srednje orgle. Ta harmonij se priporoča za kako večjo dvorano ali manjšo cerkev, ker je zunanja oblika fino izdelana, služi tudi za oplešavo.

Kdor se za to godalo zanima in ga želi kupiti, naj se oglasi pri lastniku

(176) 2-2

Ante Turk

stavitelj orgel in harmonij v Celju, na Bregu št. 27.

Občinski redar.

Služba občinskega redarja se razpiše.

Plača 500 kron na leto, prosto službeno stanovanje, obleka in kurjava, združeno z zavarovanjem proti neizgodi.

Ker je služba mala, pripravna je za obrtnika, katerega obrt se strinja s to službo.

Pogoji: neomadeževani značaj, znanje slovenskega jezika v besedi in v pisavi (nemščina le v besedi, a ni pogojno) in zmožnost službo redarja opravljati.

Dosluzeni vojaki in žandarji imajo prednost.

Prošnje naj se pošljejo na upravnštvo „Domovine“ v Celju. (175) 3-2

Podjeten trgovec

išče v najem, v večjem kraju trgovino z manufakturnim in specerijskim blagom.

Blagohotne ponudbe naj se pošljejo pod šifro „Trgovec 34“ na upravnštvo tega lista. (180) 6-1

Kamnoseška obrt v Celju

I. Weber-jevih naslednikov

priporoča se za vsakovrstna stavbinska in spominska dela. Strogo natančna postrežba, najnižje cene.

Velika zaloga nagrobnih spomenikov iz mramorja in granita.

Lepo veliko posestvo

z lepo hišo in prostornimi gospodarskimi poslopji se zavoljo bolehavosti posestnika takoj proda kot celo posestvo, kakor tudi na drobno. Celo posestvo meri 58 oralov in sicer: 9¹/₂ oralov njiv, 19¹/₂ oralov travnikov in pašnikov, 26¹/₂ oralov gozda z lepim trdim in mehkim lesom in 2¹/₂ orala vinogradov. Posestvo leži v ugodni vasi v Savski dolini, 1 uro od železniške postaje Sevnice in pol ure od okrajne ceste, ter je zelo rodovitno. Cena celemu posestvu je 16000 kron, za posamezne dele po dogovoru. Polje je sedaj dobro obsejano, travniki in gozdi očisti. Natančneje se poizve pri A. Skalniku, nadučitelju na Bianci, pošta Blanca (181) 3-1

Josip Širca

v Žalcu.

Tovarniška zaloga najslavnejših in najboljših koles kakor:

„Puch“, „Meteor“, „Waffen“, „Slavia“,

potem drugih raznovrstnih, z novimi in najnovejšimi iznajdbami opremljenih garantiranih koles. Cena od 80 gld. naprej. Lastna popravilnica.

Zaloga posameznih koleskih del in kolesarskih potrebščin.

* Točta in kulantna postrežba. *

Naznanilo in priporočilo.

Velika zaloga konfekcijskega blaga Josip Hočevar

v Celju, Kolodvorska ulica št. 5

priporoča za bližajočo se

pomladno in poletno sezono

svojo bogato zalogo izgotovljenih oblek za gospode in dečke kakor tudi vsakovrstne športne suknje najnovejše mode, površnike, havelke i. t. d. v vsaki velikosti in fazoni

— po čudovito nizkih cenah. —

Sukno najnovejših vrst vedno v zalogi.

Naročila po meri izvršujejo se hitro in natančno po najnovejših žurnalih.

Zacherlin

Ne v zavitkih

— jedino pristen v steklenici!

To je v resnici neprekosljiva, radikalna pomoč proti vsakateri mrčesni nadlogi.

Celje: Traun in Stiger, Alojzij Walland, Viktor Wegg, Milan Hočevar, Ferdinand Pelli, Josip Matič, Anton Ferjan, Friderik Jakovitsch, Fr. Ruchawy, Karol Gela, lekarna, Fran Zanger, Anton Kolenc, M. Rauscher, lekarna, Josef S. imz, Anton Topoljak, Dobrna: Jos. Sikotik, Braslovce: Ant. Plaskan, Josip Pauer, Konjice: Fr. Kopnik, Vojnik: Fr. Zoll, Hrastnik: Alojzija Bauerheim, Konsumno društvo, Josip Wolk, St. Jurij ob Tab.: Fr. Plaskan, Gomilsko: I. Idvorski, Trg. Lemberg: Franc Zupančič, Lasko: Andrej Eshacher, Karl Hermann, Planina: Lud. Scheuchko, F. Wambrechtstatter, Cornigrad: Jakob Bodo, Poljane: Ferd. Ivanus, A. P. Krautdorfer, Anton Schwaiz, Vojenje: Leopold Vukš, Pristova: Marija Suppanz, Ant. Suppanz, Brežice: Fran Mathis, Franc Vachek, St. Pavi: Norbert Zanier, St. Jurij: Fran Kartin, J. F. Schescherko, Smarje: Jos. p. Wagner, Janes Lischnigg, Konsumno društvo, J. M. Krammer, Fran Pollak, Bob Stenowitz.

Ljubno: Fr. X. Petek, Janes Filipič, A. Fabiani, S. F. Schalk, Ludovik Smole, Zwenkel & Comp., Zilbica: Janes Založnik, Ivan Novak, Anton Jaklin, Vitanje: Karl Tischler, Velenje: Karl Tischler, Zalec: Adalfr. Globočnik, St. Lovrenc: Erika Turin.

Za sv. birmo!

Priporočam svojo velikansko zalogo najnovejšega modnega blaga, batista, piketa, atlasa, berkalina itd.

vse po najnižji ceni od 16 kr. naprej!

Posebno naznanjam, da sem **zopet** dobil

500 kosov planinskega platna, kos po gld. 4:80,
500 kosov češkega platna, kos po gld. 4:80,
500 kosov slovenskega platna, kos po gld. 6—
in veliko vsakovrstnega lanenega (od 8 kr. naprej)
in domačega platna od 20 kr.

krasne solnčnike, dežnike, moderce (od 50 kr.
naprej), rokavice, nogavice, čipke, vezila (šti-
karije), srajce za turiste, kravate itd.
Svila za bluze in olepšanje vsakovrstnih drobnarij.

Svilnati robci na novo!

Narodna trgovina

KAROL VANIČ

«Narodni dom»

CELJE

«pri dobrem pastirju».

Postrežba točna in solidna!

Vzorci zastonj!

Najnovejše! Umetni Venci Najnovejše!

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorijske, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravi bobovi kavi, ki Vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste cikorijske in sladove tvarine pripravljena domača „Kava“ in „Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda“.

Dobiva se povsod.

(140) 8—7 Zaloga pri

IVAN JEBAČINU v Ljubljani.

Prostovoljna prodaja.

Proda se hiša in vrt na Bregu pri Celju, Kupnina se izve v Celju, Gledališke ulice št. 7.
(177) 2—1

Kdor si hoče dobro škropilnico za vinograde ali drevje

naročiti, naj se obrne do A. Huber-ja v Ljutomer, kateri mu gotovo izvrstno blago za nizko ceno **proda**.
(173) 2—2

Potovalec

poznani po Spodnjem Štajarskem posebno v Savinski dolini, zmogel slovenskega in nemškega jezika, se takoj sprejme. Ponudbe so do poslati na upravištvo tega lista.

Dvoje velikih železnih vrat — na prodaj —

primerna za kako pokopališče.

Natančneje se izve pri I. Rebeku, ključar-skemu mojstru v Celju.
(171) 3—3

Kathreiner

je samo pravi v znanih

Kathreinerjevich zavojih!

Zatoraj nikoli v odprtih ali v drugih za prevaranje računajočih ponarejenih zavojih.

Kathreiner Kneippova sladna kava je najkusejša, kakor tudi edino zdravja in zruven tega najcenejša primes k bobovi kavi.

Kathreiner Kneippova sladna kava bode z veseljem in z vedno razločnim učinkom v stoisot družinah použita.

Kathreiner Kneippova sladna kava je tam, kjer se zavojlo zdravja bobova kava prepove, najboljši nadomestek.

Južno-štajarska hranilnica v Celju.

Računski sklep za leto 1899.

Dohodki.

Denarni promet.

Stroški.

	gld.	kr.	gld.	kr.		gld.	kr.	gld.	kr.
Račun blagajne: Stanje 31. decembra 1898			45473	11	Račun vlog: Vrnjene vloge			625594	01
> vlog: Vložene hranilne vloge			603003	14	> vložnih obresti: Izplačila			1711	63
> hipotečnih posojil: Vračila	44356	37			> posojil: a) hipotečnih	86767	87		
> občinskih posojil: Vračila	700	56			b) občinskih	3500	63		
> posojil proti zastavi: Vračila	67	86	45124	79	c) proti zastavi			90267	87
> obresti od hipotečnih posojil	60514	51			> poštne hranilnice: Izdatki			68420	08
> od občinskih posojil	1553	51			> naloženega denarja pri drugih zavodih:			87446	73
> od posojil proti zastavi	17	82	62085	84	> vrednostnih listin: Izdatki			76172	90
> zamudnih obresti: Vplačila			2758	63	> povrnjenih obresti: Izdatki			1110	69
> poštne hranilnice: Vplačila			84503	24	> poštne: Izdatki			174	52
> naloženega denarja pri drugih zavodih:					> upravnih stroškov: Izdatki				
a) glavnice	130383	41			a) plače	2727	50		
b) obresti	385	66	130769	07	b) nagrade	1024	—		
> vrednostnih listin:					c) potovalni stroški upravnim od-			87	20
a) glavnice	7000	—			bornikom				
b) obresti	12560	85	19560	85	d) najemnina, kurjava, svečava in-	1455	88	5294	58
> poštne: Vplačila			145	02	serati itd.			1202	94
> knjig in tiskovin: Vplačila			270	11	> inventarja: Izdatki			160	—
> inventarja: Vplačila			7	—	> knjig in tiskovin: Izdatki				
> prehodnih zneskov: Vplačila			2949	70	> prehodnih zneskov:				
> uradnih stroškov: Vplačila			14	68	a) glavnice	2923	74	2923	74
					b) obresti			1904	80
					> davka: Izdatki			2677	77
					> zemljišča: Izdatki			31502	91
					> blagajne: Gotovina 31. decembra 1899				
Skupaj			996665	18	Skupaj			996665	18

Debet.

Račun dobička in zgube.

Credit.

	gld.	kr.	gld.	kr.		gld.	kr.	gld.	kr.
Račun obresti: Kapitalizovane obresti od hra-					Račun obresti: Leta 1898 za leto 1899 pla-				
ranilnih vlog	67315	51			čane obresti	6570	41		
Izplačane obresti od hran. vlog	1711	63			Vplačane obresti od posojil	62085	84		
Zaostale obresti od posojil					Za leto 1899 zaostale obresti	37524	82		
leta 1898	31414	60			Za l. 1899 zaostale zamudne				
Zaostali kuponi od vrednost-					obresti	4563	23		
nih listin leta 1898	3355	08			Vplačane zamudne obresti	2758	63		
Predplačane obresti za l. 1900	5964	17	109760	99	Vzdignjene obresti od nalože-			385	66
> vrednostnih listin: Povrnjene obresti					nega denarja				
pri nakupu			1110	69	Nevzdignjene obresti od na-			1949	72
> poštne: Izdatki			174	52	loženega denarja				
> upravnih stroškov: Izdatki			5294	58	Nevzdignjene obresti pri pošt.			44	39
> inventarja: 10% odpis			168	47	hranilnici			115882	70
> davka: Izdatki			1904	80	> vrednostnih listin: Vzdignjeni kuponi				
> posebne rezerve za kurzne zgube:					leta 1899	12560	85		
Zguba leta 1899			9328	60	Vrednost kuponov 31. decem-			3966	58
> prehodnih zneskov: Plačane obresti					bra 1899			16527	43
> dobička in zgube: Čisti dobiček l. 1899			4827	16	> poštne: Vplačila			145	02
					> uradnih stroškov: Povrnjeni stroški			14	68
Skupaj			132569	83	Skupaj			132569	83

Imetek.

Bilanca za leto 1899.

Dolgovi.

	gld.	kr.	gld.	kr.		gld.	kr.	gld.	kr.
Račun posojil: a) hipotečnih	137244	05			Račun hranilnih vlog			1711965	03
b) občinskih	34678	28			> predplačanih obresti			5964	17
c) proti zastavi	349	41	1407441	74	> glavne rezerve			68244	96
> zaostalih obrestih	37524	82			> dobička in zgube: Čisti dobiček l. 1899			4827	16
> zaostalih zamudnih obresti	4563	23	42088	05					
> poštne hranilnice: a) glavnice	527	29							
b) obresti	44	39	571	68					
> vrednostnih listin: a) glavnice	292822	55							
b) na obresti	3966	58	296789	13					
> naloženega denarja: a) glavnice	5807	52							
b) obresti	1949	72	7757	24					
> inventarja			1516	24					
> knjig in tiskovin			142	39					
> prehodnih zneskov			514	18					
> zemljišča			2677	77					
> blagajne			31502	91					
Skupaj			1791001	33	Skupaj			1791001	33

V Celju, dne 31. decembra 1899.

Ravnateljstvo:

Dr. Jos. Vrečko l. r. Dr. Juro Hrašovec l. r. Janko Vavken l. r.

pis. ravnatelj.

predsednik ravnateljstva.

tajnik.

S knjigami primerili in v redu našli v seji upravnega odbora dne 18. aprila 1900 voljeni pregledovalci računov:

Jos. Pauer l. r.

Ant. Turnšek l. r.

Fr. Zdolšek l. r.

upravni odborniki.

Laestina in tisk D. Hribar-j. Celju.

Odgovoren za tisk Ivan Spindler.

Odgovorni urednik in izdajatelj Anle Beg.